

Rapid Eye & Aaben Dans præsenterer

W/hole

On all holes in the whole world

En forestilling hvor de to jonglører Samuel Gustavsson og Petter Wadsten med skovle, spande, sand, snore og brædder stilfærdigt stålsat lader det hule udgøre det hele. Fra det mindste hul i en spand, til det dybest hul i jorden – Med W/hole betragter de to forundret alle huller i hele verden. For huller er livet og huller er døden. Og huller er samtidig overhovedet ingenting, foruden gæster i det, der er omkring dem.

En forestilling om hvad ingenting kan være

Huller er skræmmende og huller er spændende. Huller kan symbolisere tomrum, eller forløsning. Vi kan falde i et hul eller kravle op derfra. Huller kan der kigges igennem, noget kan proppes ind i et hul eller tages ud. Uden huller ville mange organismer, inklusive mennesket, ikke kunne reproducere sig. Et hul på jorden er et kedeligt sted, et hul i hovedet betyder tåbelig, hul på bylden at få gang i noget. Endeligt findes der de sorte huller - et astronomisk begreb, der forsøger at betegne et altopslugende fænomen, som er umuligt at begribe.

Ideen til forestillingen W/hole opstod i takt med at noget andet forsvandt. I 2013 begyndte jonglør og kunstnerisk leder af Rapid Eye, Samuel Gustavsson, at grave på sin ny erhvervede grund, for at lægge fundamentet til det, der skulle blive hans og familiens hus. Jo større hullet han gravede blev, jo større blev Samuels forundring over, hvad huller egentlig er.

"Når vi tænker over det, er der huller overalt, i både bogstavelig og overført betydning. Når først man begynder at tillade sig selv, at se hullerne, så kan man næsten ikke komme ud ad dem igen. I huller kan man finde alt og intet." – Samuel Gustavsson

Hvordan griber man et hul?

Det ville være nærliggende for to jonglører at undersøge huller med de, i sagens natur, hullede jongleringsringe, som med tiden er blevet et Rapid Eye-varemærke. Men det var afgørende for Samuel Gustavsson, at W/hole ikke blev en forestilling med det velkendt objekt som omdrejningspunkt. I W/hole er ringene derfor blevet til spande, sand, spader, sten, snore og brædder. Jordnære objekter, der spiller en rolle når der graves eller fyldes huller. Forestillingen er jonglering i sin essens, og samtidig noget helt andet. Det, der er tilbage, er selve jongleringspincippet; logikken om hvordan jongleringsobjektet forholder sig i relation til tid, rum, krop og interaktion.

Med W/hole har Rapid Eye skabt en forestilling med sin egen uforklarlige logik, der gør en dyd ud af, at det, den handler om, netop er ingenting. I Nina Kareis instruktion bliver Samuel Gustavsson og Petter Wadstens helt særlige samspil og sans for timing den grundsubstans, der forestillingen igennem skaber store situationer ud af små momenter. På den måde står forestillingen også i modsætning til den "klassiske" tricks-baserede jonglering med respektindgydende numre som omdrejningspunkt. W/hole betager ikke igennem det åbenlyst spektakulære, men igennem detaljernes humoristiske poesi og de to jonglørers underspillede, men knivskarpe tekniske overlegenhed. At skære jongleringen helt ind til benet går godt i spænd med forestillingens interesse i hullet som fænomen, både fysisk og filosofisk. For hvad står tilbage, hvis man fjerner alt andet end hullet? Alt eller intet?

"Det finurlige og frustrerende ved huller er, at de undslipper såvel vores hænder som vores tanker, når vi forsøger at få hold om dem. De er der aldrig i kraft af sig selv, men altid i mangel af noget andet. Huller er ikke noget i sig selv, de har altid brug for en vært. Eller er det i faktisk omvendt?" – Samuel Gustavsson

Verdens dybeste hul

Selvom alle huller er af interesse, har særligt et enkelt et fanget opmærksomheden – verdens dybeste menneskeskabte hul på Kolahalvøen i Rusland. Påbegyndt tilbage i 1970 og med en dybde på hele 12.262 meter. Mindst ligeså fascinerende som selve hullet er baggrunden for, at det blev gravet. Som en slags omvendt rumkapløb handlede det tilsyneladende om først at nå dybest. Drevet af deres fælles fascination af huller blev Samuel Gustavsson og Petter Wadsten selvfølgelig nødt til at drage til Murmansk for ved selvsyn af betragte hullet. En ekspedition som de to på deres karakteristiske udramatiske og let naive maner videodokumenterede undervejs. Uddrag af optagelserne indgår som del af den endelige forestilling.

Hullerne vi skaber og hullerne vi fylder

På et metafysisk plan er forestillingen et billede på, hvordan livet kan ses som et hul mellem fødsel og død, som vi selv må fylde eller grave i for at finde mening. De to jonglørers fælles og individuelle optagethed af huller skaber et billede på livets naivt seriøse modus, der på en og samme tid er dybt meningsfyldt og fuldstændigt meningsløst.

"Vi er nødt til at omfavne det, der er ingenting. Det er ingenting, der skaber de former vi ser. Det er mellemrummene, der skaber rytmen. Lad os ændre den måde, vi taler om verdenen. Det er formen af ingenting, der definerer verdenen og ikke materialet selv. Uden huller ville verden være helt tæt og kompakt. Ligesom et sort hul." – Samuel Gustavsson

W/hole

En Rapid Eye og Aaben Dans co-produktion

Støttet af:

Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalget for Scenekunst & Dansk Artistforbund

Holdet bag W/hole

På Scenen: Petter Wadsten & Samuel Gustavsson

Instruktion: Nina Kareis

Kostumer & scenografi: Signe Beckman

Lys: Sonja Lea

Musikalsk arrangement: Alice Carreri

Video: Solvejg Hockings

Supervision: Thomas Eisenhardt & Cathrine Poher

Ikonfoto: Karoline Liberkind

PR Fotos & videotrailer: Søren Meisner

Co-produceret med Åben Dans

Rapid Eye blev stiftet i 2010 af jonglør og koreograf Samuel Gustavsson, der har en baggrund i det internationalt anerkendte Cirkus Cirkør og blandt andet har arbejdet og turneret med Kitt Johnson igennem flere år. Rapid Eye skaber forestillinger i grænselandet mellem nycirkus, dans og visuelt teater for både børn og voksne, i et krydsfelt af humor, non-verbal poesi og filosofisk magi.

Se mere på rapideye.dk